

[Erik Hansen.]

bidrag, for at vi kan få andel i FEOGA-midlerne. Her vil jeg gerne for god ordens skyld understrege, at det drejer sig om 15 mill. kr. Det er tal, som vedrører det kommende finansår, der er ikke tale om beløb, der akkumuleres, som vi kender det i forbindelse med andre ordninger.

Jeg nævnte før, at disse ting kan jo være udmærkede, de steder, hvor de har virket, og de kan, når de nu skal virke hos os, komme til at betyde væsentlige fremskridt, men som jeg også nævnte, er reglerne jo udformet under indtryk af andre landbrugsstrukturer i de gamle fællesmarkedslande, og derfor er det nok et spørgsmål, om ikke ministeren på en af sine mange rejser til Bruxelles kunne få snakket ud om, at vi her står i den situation, at vi har behov for at få støtte til projekter, der er lidt anderledes end dem, man dernede hidtil har givet støtte til. Jeg tænker her først og fremmest på grundforbedring.

Adskillige steder i landet er grundforbedringsarbejdet bogstavelig talt gået i stå. Det er gået i stå, fordi de midler, der er stillet til rådighed som støtte — og opmuntring for så vidt også — for grundforbedringsarbejdet, er fjernet af finansloven. Derfor tror jeg, det er umådelig væsentligt, om man netop på dette område kunne få udformet en argumentation for, at også grundforbedringsarbejde kan betragtes som et stort samlet projekt og komme ind under betegnelsen fællesforetagende. Jeg tror, her er noget, der er vældig behov for, og noget, det er en vældig god idé at få taget op igen.

En anden ting, som jeg gerne vil drage frem, og som ikke fremgår af lovforslaget eller bemærkningerne, er problemet om læplantning. Det fremgår vel nok af bemærkningerne til lovforslaget, indirekte i hvert fald, at man kan foretage fælles foranstaltninger til at forbedre klimaforholdene inden for landbruget, og enhver med kendskab til læplantningens betydning vil jo vide, at netop de steder, hvor vinden passerer frit og uhæmmet, er der ringere vilkår for at plan-

terne kan trives. Det gælder både dyr og planter. Det er klart, at man gennem en læplantning har betydelige muligheder for at gribe ind over for klimaet og forbedre klimaet. Når man i disse seneste år kan rejse hen over det jyske land og finde de gode, gamle læhegn, læhegn af gran, som er blevet bare fornedet, som man siger, og dermed ikke mere øver tilstrækkelig bremsekraft, når vinden blæser hen over landet, så er der også her en ting, som jeg tror ministeren skulle tage med, når spørgsmålene skal forhandles på de rigtige steder, og søge at få plantning, fællesforanstaltninger vedrørende læplantning, ind under det, der kan støttes som et projekt. Der kan være andre ting, som kunne nævnes. Når man bag sig i en lovgivning har et tal på 1.200 mill. kr., så giver det naturligvis anledning til tankeflugt hos den, der synes, mange ting kan gøres bedre.

Jeg har som andre lagt mærke til, at der er nogle administrative virkninger, som det kan være svært at overskue, men jeg tror alligevel, jeg er nødt til at sige for ikke at blive misforstået, og for at man kan være klar over, hvor jeg står, hvor det radikale venstre står, at jeg tror, det var en rigtig dårlig idé, som venstres ordfører her i dag fremkom med, da han sagde: lad os nu samle projekterne og ansøgningerne sammen, lad os i landbrugsministeriet give medarbejderne et stempel i hånden og så ekspedere sagerne videre til Bruxelles til afgørelse. Jeg vil for en god ordens skyld sige, at jeg vil fraråde enhver denne forsøds metode og denne form for administration. Det sidste sagt i dybeste alvor.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at her kan være mange ting at drøfte under et udvalgsarbejde, et udvalgsarbejde, der af mange grunde skal gå ret hurtigt, og jeg nærer stor forventning om, at det også vil komme til at foregå hurtigt og samtidig grundigt. Der er muligheder i denne lovgivning, der er perspektiv i det, vi her i dag behandler. Det radikale venstre kan anbefale det.